

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vrk dan sveder, izimši nedelje in piaznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj to blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Sprava v luči deželnozborske volitve.

Včerajšnja dopolnilna deželnozborska volitev nam je zopet podala dokaz klerikalne lojalnosti in klerikalnega moštva in je v pravo luč postavila spravo, tako da jo bodo zdaj spoznali tudi tisti, ki so kdaj verjeli, da klerikalci s to spravo niso hoteli narodne stranke oganiti.

Glasom sprave ni smela klerikalna stranka za dopolnilno volitev v mestni skupini Kranj-Skofja Loka postaviti svojega kandidata in bi se morali klerikalni volilci volitve vzdržati, ako niso hoteli glasovati za narodnega kandidata. To je bila dolžnost klerikalnih volilcev, za katere izpolnitev so klerikalni poslanci svojo osebno častjo jemali.

A kaj se je zgodilo? Klerikalna stranka je uprizorila kakor steklo prozoren maneuver. Vodstvo je prevzelo nalogo znanega ptiča noja in oficijalno ni postavilo kandidata, zato pa so klerikalni volilci postavili na svoj štít svojega kandidata v osebi razupitega Koblarja in šli zanj v boj.

Volitev je bila taka, kakor da ni bila nikdar sklenjena sprava; bil se je srdit volilen boj, v katerem so na jedni strani stali narodni volilci, na drugi pa pod vodstvom duhovščine klerikalni volilci. Bil je boj kakor v časih najhujšega nasprotstva. Vse glasove, s katerimi disponira klerikalna stranka v Kranju in v Škofji Loki, je dobil Koblar, zanj je deloval ves klerikalni aparat, a na pomoč je prihitel tudi kanonik in deželni poslanec Kalan.

Vodstvo stranke se izgovarja, da se s to volitvijo ni popolnoma nič pečalo. Ta odgovor nikakor ne zadostuje. Klerikalni poslanci so se s svojo osebno častjo zavezali za celo stranko in si izrecno svojili pravico, govoriti v imenu vseh volilcev, kar jih stranki pripada. Dolžnost vodstva je torej bila, uplivati na svoje pristaše, naj se volitve vzdržé, a vodstvo tega ni storilo, in klerikalni volilci so šli vsi, od prvega do zadnjega, v boj proti narodnemu kandidatu.

Sicer pa tudi nikakor ne verjamemo, da se vodstvo ni nič pečalo s to volitvijo, ampak smo prepričani, da je igralo s Koblarjem pod jedno odejo,

da imamo tudi v tem slučaju opraviti z jedno tistih spletk, pri katerih je prilika, spoznati klerikalni jezovitizem, klerikalno zvičajnost in ne-lojalnost.

Središče vse klerikalne agitacije je bil zopet loški samostan. Ta se vedno vtika v vse politične borbe in dela pri vsaki priliki zgago. Če te ženske ne bodo mirovale, bo treba poskrbeti, da bo solnce resnice vrglo tudi nanje jederkrat svoje žarke, v katerem slučaju pa se bo začelo topiti maslo, ki ga imajo na glavah. Iz samostana se je vodila vsa agitacija in udeležili so se je s posebnim navdušenjem duhovniki. Dekan Mežnarec je imel včeraj nujno opravilo zunaj Kranja, a počakal je doma toliko časa, da je mogel voliti, in loški župnik Tomazič je prišel nalašč iz Vipave domov, da je le mogel glasovati za Koblarja. Ta dva bi stranke gotovo ne bila pustila na cedilu, da ni bilo vodstvo z njima porazumljeno. In tudi kanoniku Kalanu ne verujemo, da ni bil radi volitve v Loki. V „Slovenca“ je sicer sinoči povedal, da je bil le jedno uro v Loki in sicer v samostanu, a pri kom je bil, tega seveda ni povedal. K nuncam ne sme, bil je torej pri Pleiweisu, pri tistem možu, ki je vodil vso agitacijo v Loki in hodil tudi v Kranj ruvat proti kandidatu narodne stranke.

Zvičajno izgovarjanje klerikalne stranke ne preslepi nikogar. Postopanje klerikalne stranke pri tej volitvi je eklatantno kršenje sprave in ne more ostati brez konsekvenc. Zdaj vsaj vidijo tisti, ki niso verjeli v ne-lojalnost naših klerikalcev, s kakimi ljudmi je bila sklenjena sprava. Klerikalci so pač mislili, da bo narodna stranka spala, v tem ko bodo oni v motni vodi ribarili, a prvi poskus se je izjalovil in sedaj vemo, kako nam je postopati v prihodnje. Klerikalna stranka je spravo potepala in dokazala vsemu svetu, koliko so vredne njene, z osebno častjo njenih poslancev zajamčene zaveze in obljube. In tisti Koblar, ki je delal toliko časa spravo in toliko ž njo sleparil v umazanem svojem listu, tisti Koblar je prvi javno in očitno uskočil in poskusil to spravo razdreti ter na ramah klerikalne stranke poskusil strmoglaviti narodnega kandidata, kateri je jako zmeren mož, ki ni nikdar prononsirano nastopil, in ki se je — glej zadnje njegovo znanstveno delo! —

poganjal za spravo že tedaj, ko nanjo še nihče drugi ni mislil.

Mi nikakor ne obžalujemo nastopa klerikalne stranke pri tej volitvi in radovedni smo samo, kaj porekó o teh apostolihi sprave — obmejni Slovenci. Ta nastop je pojasnil vrednost sprave, je nov dokaz, da se klerikalna stranka sprave čisto nič ne drži, in da jo krši, tudi če se mora radi tega vsestina svojo čast in snesti svojo moško besedo, kar je sicer prav nič ne boli, ker je tega že vajena.

Ne vemo, kaj stori narodna stranka. Počakati hočemo njenih sklepov, a naše zasebno mnenje je, da stori najbolje, ako spravno pogodbo klerikalcem vrže v obraz in gresvojo pot.

Za vseučilišče.

(Konec.)

V.

Želimo pa univerzo v Ljubljani.

Ljubljana ni le deželno stolno mesto z vsemi navadnimi oblastvi, šolskimi in drugimi upravnimi ter kulturnimi zavodi, temuč je tudi po svoji geografski legi naravno, po zgodovini pa kulturno središče slovenskega naroda, ugodno zvezano z ostalimi pokrajinami avstrijskega juga.

Da je Ljubljana za visoke šole jako umesten kraj, so povdarjali stanovi vojvodine Kranjske že leta 1787. v spomenici, s katero so od vlade zahtevali osnovo modroslovne fakultete v Ljubljani z jako obsežnim poukom. Priporočali so to že tedaj tudi z nastopnimi besedami:

„Nicht nur das Herzogthum Krain, sondern Croatien, Istrien, Friaul, Dalmatien, die ganze oesterreichische Seeküste und die venetianische terra ferma seien an der Errichtung einer philosophischen Schule in Laibach, als dem bequemsten Standorte an den Grenzen Italiens, theilhaftig. Die Pflege der Landessprache komme hiebei in Betracht, insoferne die in fremden Provinzen studirenden Slaven in Gefahr geriethen, ihre Muttersprache zu vergessen und dadurch für die Verwendung im Vaterlande gänzlich unbrauchbar zu werden. Das Gedeihen des Institutes der Normalschulen erfordere philosophisch vorgebildete Lehrer, die auch der Landessprache

„To dé dobro“, je dejal krojač, „Bog daj, da bi pomagalo.

Bradač je bil stavil od začetka dvanaest rožičev; nato jih je stavil še dvanaest, pil čaj in se odpeljal. Nikolaj se je začel tresti, obraz mu je upal, in kakor je trdila babica, je stiskal pesti; prsti so mu osinjeli. Zavili so ga v odejo in v ovčji kožuh, a mraz ga ni hotel pustiti. Proti večeru se je začel ujedati, prosil, naj ga poléžejo na tla, naj krojač ne kadi; potem je utihnilo pod kožuhom, in zjutraj je bil Nikolaj mrtev.

IX.

O, ta ostra, dolga zima!

Že od božiča ni bilo žita pri hiši in kupovali so moko v traktirju. Kirjak, ki je bival sedaj doma, je razsajal vsak večer in je vse zastrašil; zjutraj je ječal, da ga boli glava, sram ga je bilo in ves klaveren je bil. Iz bleva je odmevalo dan in noč mukanje sestradane krave in trgalo babici in Mariji srce. Kakor nalašč je vladal ves čas neusmiljen mraz, namélo je cele hribe snega, in zima se je vlekla brez konca naprej; na Marijino oznanjenje je divjal pravi zimski vihar in na vuzem je snežilo.

LISTEK.

11

Kmetije.

(Ruski spisal Anton Čehov.)

VIII.

(Konec.)

Za boleznimi nasproti so se brigali s polno bojaznijo. Naj jo je obšla še tako neznatna slabost, bodisi da jo je v trebuhu prijelo, ali da jo je stresla lahka mrzlica — legla je babica na peč, zavila se in javkala v jednomer: „Umi ram, umi ram!“ Stari je tekel takoj k popu, in prejela je poslednje olje. Jako mnogo so govorili o prehlajenju, glistah, oteklinah, ki sede v trebuhu in prodirajo skoz do srca. Stara se je sploh rada dohtarila, vozila se pogosto v bolnišnico, kjer je rekel njen stari ne da ima sedemdeset, ampak osemindeset let; kajti če bi slišal zdravnik pravo starost, je ne bi hotel več lečiti, ampak rekel bi, da ji je že čas umreti. V bolnišnico se je odpeljala navadno izza rana in je vzela vedno par deklic s seboj; zvečer se je vrnila potem sestradena in huda domov, s kapljicami zase in mazami za deklice. Jedenkrat se je peljal z njo

tudi Nikolaj, ki je potem štirinajst dni zdravila pil in rekel, da se počuti bolje.

Babica je poznala vse lečnike, konjederce in čudotvorce trideset vrst naokrog, a niti jeden ji ni bil po volji. Zadnje Marijine praznike ji je povedal cerkovnik: v mestu, zraven jetnišnice, stanuje neki bivši vojaški ranocelnik, on vrači zelo dobro, nanj naj se obrne. Babica je to tudi storila. Brž ko je zapal prvi sneg, se je peljala v mesto in pripeljala nazaj lečnika, velikega bradača, čegar obraz je bil ves preprežen z modrimi žilicami. V hiši so imeli ravno delavce; stari krojač z grozovitimi očmi je vrezaval iz nekakih cap telovnik, in dva mlada fanta sta valjala volno za črevlje, Kirjak, katerega je trgovec vsled pijančevanja odpustil, je sedel poleg krojača ter popravljal komat. V izbi je bilo tesno, zaduhlo in zasmrajeno. Bradač je pregledal Nikolaja in rekel, da mu treba staviti rožiče.

To so tudi storili. Stari, krojač, Kirjak in deklice so stali in gledali, in zdelo se jim je, kakor da vidijo, kako gre bolezen iz Nikolaja. Nikolaj je tudi opazoval, kako so se mu polnili rožički na prsih polagoma s temno krvjo; bilo mu je zares, kakor a dgre nekaj iz njega, in smehljal se je zadovoljstva.

mächtig sein müssen. — — Allein auch die Civil-beamten benöthigen eine philosophische Vorbildung und müssen wegen des Verkehrs mit dem Landvolke nothwendig Landeskinder sein."

Faktilno je tudi v Ljubljani od l. 1810 do 1813 delovala popolna akademija (univerza) in še v letu 1848. nahajamo na istem mestu filozofično, teološko ter medicinsko kirurško šolo, katerim sta se leta 1849., kakor zgoraj omenjeno, pridružili tudi dve slovenski stolici za avstrijsko kriminalno in civilno pravo.

Ljubljana sicer naslednja desetletja pri blagodejnih višješolskih reformah ni dobila svojega deleža. Nadaljevalo pa se je privatno vse tisto mnogovrstno slovstveno in znanstveno delovanje, ki je od nekdaj v Ljubljani imelo svoje rodovitno polje in ki je dobilo nove in močne impulze po preporodu slovenskega naroda, težečega v svoje središče, v Ljubljano.

Kar je dandanes v našem stolnem mestu nakopičenih slovstvenih in znanstvenih pripomočkov, sme naravnost biti naš ponos.

Mej knjižnicami imenujemo: Staro državno licealno knjižnico (52.000 zvezkov), koja obsega mej drugim knjižnici Zoisovo in Kopitarjevo; muzejsko knjižnico (nad 10.000 zvezkov), jako mnogovrstno, jezikoslovno, zgodovinsko, in umetniško, ker je sprejela zbirke „Zgodovinskega društva za Kranjsko“, ki je bilo v zvezi s kakimi 130 literarnimi in znanstvenimi društvi; knjižnico škofijskega semenišča (okoli 15.000 zvezkov), ki se dopolnjuje izza l. 1850. po posebni ustanovi knezoškofa Wolfa, z vsemi velikimi deli bogoslovne in tudi pravoslavne vede; knjižnico oc. frančiškana (do 18.000 zvezkov); knjižnico „Slov. Matice“ (12.000 zvezkov), imovito zlasti zato, ker je društvo v 34letni zvezi, kakor zgoraj omenjeno, s premnogimi znanstvenimi zavodi; dragoceni in tudi obče pristopni knjižnici pokojnih knezoškov ljubljanskih dr. Widmarja in dr. Pogačarja; strokovne knjižnice c. kr. višje gimnazije in c. kr. velike realke.

Ta so celi zakladi knjig za vse stroke, mej njimi mnoga „tunica“. Kar se tiče takšnih vseučiliških pripomočkov, je torej ravno Ljubljana že sedaj jako obdarovana. Ker bi se poleg c. kr. licealne knjižnice, iz muzejske in „Matičine“ lahko naredila še velika deželna knjižnica in ker smo prepričani, da bi lastniki prav radi tudi druge navedene knjižnice odprli osobito vseučiliški mladini ljubljanski, bi prihranila država jako mnogo pri prvem in poznejšem zalaganju posebne vseučiliške knjižnice.

V Ljubljani se nadalje nahaja tudi deželni muzej „Rudolfinum“, pravi biser mej muzeji, neizcrpiv in v mnogem oziru nenadomestljiv zlasti narodoznanskim in prirodopisnim vedam. Tu so krasne Freyerjeve, Schmidtove, Hauffenove, Hohenwartove, Robičeve zbirke deželne, tolikanj zanimivi faune z veleredkimi eksemplari; tu so znameniti herbarji Hladnikovi, Haquetovi, Janzevi, Plemeljovi, Deschmannovi, Robičevi, segajoči nazaj v konec 17. stoletja; tu je zanimiva dr. Lavrinova in dr. Knobleharjeva zbirka etnografskih predmetov iz srednje Afrike in iz Egipta. Obče bogati muzej se posebno tudi odlikuje s čedalje bolj množječimi

se izkopinami iz predhistorične, keltske in rimske dobe.

Z deželnim muzejem v zvezi je deželni arhiv, ki je razun tirolskega najvažnejši deželni arhiv, poln dragocenih virov posebno za notranje-avstrijsko zgodovino, virov, iz katerih so veliko zajemali, dasi le malo pozajeti mogli slavni učenjaki Luschin, Fr. M. Mayer, Dopsch, Bidermann in drugi. Bogate, doslej še ne izkoriščene zaklade pa hranijo tudi mestni, deželnovladni in zlasti knezoškofijski arhiv.

Ako sedaj prezremo deželno, po modernem sistemu uravnano in za medicinsko fakulteto kaj prikladno bolnišnico v Ljubljani, in ako le še omenjamo botaničnega vrta, ki slovi mej prvimi v naši državi, opozorili smo že s tem na marsikaj, kar posebe kvalificira Ljubljano za vseučiliško mesto. Iz naštetega je razvidno, da bode državi treba le dopolniti učne pripomočke in napravne ter tako manj potrositi, nego li v mnogo katerem drugem mestu. Nadalje je iz tega razvidno, da bodo visokošolci v Ljubljani imeli dovolj prilike, z znanostmi zalagati in dopolnjevati svojega duha. A ne le dijaki! Tudi vseučiliški profesorji bodo imeli široko polje za svoja znanstvena raziskavanja, osobito v jezikoslovju, prirodoslovju in v zgodovini. Še mnogo zakladov je nedvigjenih po naštetih knjižnicah in arhivih. To mnogo spraviti na dan in izkoristiti za človeško izomiko jedino le znanstveniki, koje vseučilišče trajno zveže z Ljubljano in njenimi zanimivostmi. In to je tudi moment občne važnosti za ustanovitev ljubljanskega vseučilišča.

Ljubljana je napredno mesto, in veselo klije že od nekdaj v njej duševno življenje. Sedaj pa se tudi dviga z mnogimi lastnimi žrtvami nova in lepa kakor feniks iz prahu grozne potresne katastrofe. Nočemo poudarjati, da strahovito udarjeno mesto zasluži baš radi tega posebnih ozirov od strani države, katera mu z vseučiliščem lahko pomaga do potrebnega procvita, ali toliko je gotovo, da Ljubljana s svojimi novimi palačami, razširjenimi trgi ter ulicami in modernimi napravami je pripravljena sedaj kakor navlašč, da sprejme v svojo gostoljubno sredo vseučiliško življenje, da postane lepo in zdravo zavetišče učeči se visokošolski mladini, nadi juga avstrijskega!

Visoko ministerstvo!

Ako se po vsem tem najvdaneje podpisani odbor pridružuje navedenim deželnozbornim sklepom, stori to v zavesti, da živo soglašajo z njim vsa, za interese ožje in širše domovine delujoča inteligenca, in da zlasti ves naš narod nestrpno pričakuje ugodne rešitve tega svojega, zanj vitalnega vprašanja. Storimo pa to tudi s polnim prepričanjem, da bode visoka državna uprava s pomočjo kompetentnih faktorjev resno upoštevala in kar najhitreje oživotvorila vseučilišče v Ljubljani, trajno zavedajoč se velikih kulturnih nalog države sploh in svojih lepih dolžnostij nasproti južnim deželam in njih mladokrepkemu narodu!

Izrekamo najvdanejšo prošnjo:

Visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in nauk blagoizvoli čimprej poskrbeti ustanovitev vseučilišča v Ljub-

ljani po smislu zadnjih sklepov deželnega zbora vojvodine Kranjske in izvajanje te prepokorno predložene spomenice.

V Ljubljani, septembra meseca 1898.

Za profesorski zbor bogoslovnega zaveza:

Dr. Jos. Dolenc a. r., profesor bogoslovja. Dr. Ivan Janežič a. r., profesor bogoslovja. Dr. Jan. Ev. Krek a. r., profesor bogoslovja, dr. post. ec.

Za društvo „Slovenska Matica“:

Fr. Levac a. r., c. kr. profesor in predsednik. Dr. Lovro Požar a. r., c. kr. profesor. Ivan Šubic a. r., c. kr. direktor in konservator.

Za društvo „Pravnik“:

Dr. And. Ferjančič a. r., c. kr. deželnega sodišča svetnik, podpredsednik poslanske zbornice. Julij Polec a. r., c. kr. deželnega sodišča svetnik. Dr. Danilo Majaron a. r., advokat, deželni poslanec.

V Ljubljani, 27. oktobra.

Ministerstvo desnice. „Narodni Listy“ in „Politik“ sta s položajem silno nezadovoljna. Zahteve, katere so stavili Čehi Thunovemu ministerstvu, se ne izpolnijo. Celo glavnih želja ne more Thun izpolniti. Tehnična šola na Moravskem še ni zagotovljena, vseučilišča tudi menda ne dobe, samo nekaj privatnih šol naj se poddržavi. To je vse. S tem pa volilci ne bodo zadovoljni, zato treba stopiti z njimi v dogovor, predno se nadaljuje sedanja politika. Thun se moti, če misli, da bo igral vlogo Taaffeja s „fortwurstel“. Ako se hoče chdržati, naj spremeni svoj kabinet v ministerstvo desnice.

Nove železniške proge. V državnem zboru je predložen vladni predlog glede 23 novih železniških prog tretje vrste, ki se zagotovi l. 1898. Mej tem sta tudi progi iz Velikovca - Sinča ves na progi južne železnice Maribor-Beljak v Železno kapljo; in iz Trsta - Sv. Andreja drž. železnice Hrpelje-Trst preko Kopra, Isole, Buj, Motovuna in Višnjana na Poreč, eventualno na Kanfanar.

Obstrukcija v ogerskem državnem zboru. Ogerski obstrukcionisti nadaljujejo svojo radikalno opozicijo prav po vzoru avstrijskih Lecherjev. Nožev in pestij, palic in pultov sicer ne rabijo, v tem so nemški kulturonošci še vedno prvi in nedosežni, toda sicer porabljajo vsa parlamentarna sredstva glasovanje po imenih, premore, brezkončne govore, nebroj interpelacij, s tajnimi sejami itd. Pripete se tudi škandali in hudi prepiri, no, vlada vztraja, dasi se očita baronu Banffyju, vse kar le možno. Kako dolgo še?

Iz Srbije. „Agramer Tagblatt“ je prinesel iz Belegrada daljši dopis, v katerem poroča, da se vede ministerski predsednik Vladan Gjorgjević jako samozavestno, dasi more trajati njegova doba le še par tednov. Stališče bivšega kralja Milana je onemogočeno, dasi se mu je priredilo v zadnjem času nekaj teatralično vprizorjenih ovacij. Radikalna opozicija ne deluje več javno, a tem intenzivnejše na tihem mej narodom, kjer se pokazujejo ponekod že antidinastični pojavi. Radikalno časopisje je skoraj povsem zatrto. „Odjek“ je zistiran in nič manj kakor 14 njegovih urednikov in sodelavcev je za-

Dalje v prilogi.

A naposled so prišli vendar gorki dnevi in noči s slano; zima se še ni hotela umakniti. Lep, solnčen aprilski dan jo je nazadnje vendar prevladal — in reke so zabrekile in ptice so zapele; široki travniki in grmovje ob reki se je topilo v pomladnih vodah, in mej Žukovim in onim bregom je pokrivala vso pokrajino neizmerna vodna gladina, nad katero so sedaj pa sedaj zalepetale divje race. Plamenči pomladni solnčni zahod je pričaral vsaki večer nekaj novega, nenavadnega, neverjetnega — kar bi mislil, da je izmišljeno, če bi je videl na sliki.

Zrjavi so leteli hitro, hitro in so žalostno vabili s sabo. Kraj pobočja je stala Olga, gledala dolgo preplavljeno krajino, solnce in jasno, kot pomlajeno cerkev, in solze so ji lile iz oči, in sapa ji je pošla hrepenenja po široširni, neznani dalji. A že je bilo določeno, da pojde zopet v Moskvo za sobarico; Kirjak jo spremlja, da se zada kot blavec ali kar si že bode.

Ko so se tla posušila in se je zrak razgrel, so se odpravili na pot. Z vrečami na hrbtu in v ljubovih črevljih sta odrinila Olga in Saša zgodaj z doma; tudi Marja je šla z njima, da ju spremlja.

Kirjaku je bilo nekam slabo; ostal je še teden doma. Olga je zadnjič pomolila pred cerkvijo, spomnila se moža in ni jokala, samo obraz je nabrala v grde gube, kakor kaka starka. Čez zimo je shujšala, lica so ji obledela in lasje nekoliko osiveli; namestu prejšnje prisrčnosti in prijaznega smehljanja se je vselil na njen obraz ponižen, zlovešč izraz prežitih bridkosti, in njen pogled je imel nekaj topega, nepremičnega, kakor da je gluha. Bilo ji je hudo, ločiti se od sela in mužikov.

Marja jo je spremljala tri vrste daleč, potem se je poslovila, pala na kolena in ihtela, obraz pritiske k tlom:

„Sedaj ostanem zopet sama, jedna nesrečnica!“

Dolgo še sta čuli Olga in Saša njene tožbe in videli, kako se je na kolenih ven in ven priklanjala pred nečem v okolici, in se držala z rokama za glavo. Nad njo so letele poljske vrane.

Solnce se je dvigalo višje in višje; zmračilo se je. Žukovo je ostalo daleč zadaj. Hoja je vedrila; sela in Marje sta Olga in Saša kmalu pozabili, vse ju je radostilo; sedaj mogile, sedaj vrste brzojavskih drogov, ki so korakali drug za drugim v neznanu daljino, in povrh tega še s skrivnostno šu-

mečimi žicami, sedaj samotni dvorec, ves v zelenju; lahen dim se je dvigal od njega, in zdelo se je, kakor da živé tam srečni ljudje; naposled konjski kostnjak, ki se je samotni belil na poljani. In skrajanci so žgoleli neutrudno ter se preklicavali s prepelico, a skržat je žagal prav tako, kakor da strga kdo po starem železnem pikóuu (krampu)...

Proti poludne sta dospeli Olga in Saša v veliko vas. Tu ju je srečal na glavni cesti generala Žukova kuhar. Bilo mu je zelo vroče, in potna, rdeča pleša se mu je svetila v solncu. Izprva se z Olgo nista spoznala; potem sta se oba najedenkrat obrnila, se spogledala in šla dalje, ne da bi spregovorila samo besedico. Pred hišo, ki je bila videti imovitejša in novejša nego ostale, je Olga postala, se prekrizala in rekla na glas z nežnim, pojočim glasom pred odprtim oknom: „Pravoverni kristijani, obdarite siroto v imenu Kristovem, da vam sije milost božja, vašim roditeljem nebeška slava in večni pokoj...“

„Pravoverni kristijani“, je zapela Saša, „obdarite siroto, da vam sije milost božja, nebeška slava...!“

prti! Vsek dan je konfisciran kak opozicijski list. Do malega vsem srbskim, iz Hrvatskega ali Ogerskega dohajajočim listom je odtegnjen poštni debit. Poštni ravnatelj v Belemgradu, Štefanović-Vilovsky je najvdanejša Milanova kreitura, ki se ne straši najgrših sredstev proti opoziciji. Zato listi niti v kuvertih niso varni. „Agr. Tagblatt“ poroča, da se je govorilo nedavno o nameravanem atentatu na kraljevski konak v Belemgradu, in da je zato Aleksander tako nenadejano odpotoval.

Padec Brissonovega ministerstva, ki se je že nekaj tednov prorokoval, se je izvršil v prvi seji francoskega parlamenta. Provročil ga je vojni minister, general Chanoine, ki je nakrat in proti vsakemu običaju pred stornico podal svojo demisijsko izjavo, da je bil v zadevi Dreyfusove afere vedno istih misli s svojima prednikoma. General Chanoine se je postavil s to izjavo proti svojim ministerskim kolegom, porušil je solidarnost ter odstopil prav v tistem hipu, ko je moralo biti Brissonovo ministerstvo najslabše. Chanoine je postopal zavratno in nekolegijalno, in vse kaže, da se je vtihotopil v ministerstvo kot sredstvo mogočne vojaške stranke, ki je imela v vojnem ministerstvu svojega ogleduha. Interpelanti so očitali Brissonovemu ministerstvu, da ni varovalo časti armade. Justični minister Sarrien in Brisson sta se sklicevala na strogo odredbo glede žalitev vojaštva ter povedala, da sta pozivljala Chanoine trikrat, naj toži žalivce, a Chanoine ni hotel. Chanoine je torej sam odgovoren. Navzlic temu so trdili interpelanti, da je odgovorna za žaljenje armade vsa vlada, kajti ostali ministri bi bili morali vojnega ministra prisiliti, da toži. Ker se to ni zgodilo, je bil sprejet predlog: „Vlada se pozivlja, da stori kampanjo proti armadi konec“, a se je odklonila zaupnica Brissonovemu ministerstvu. Vsled tega je vse ministerstvo odstopilo. Faure obsoja Chanoinevo postopanje ter ga ni hotel sprejeti v avdijenci.

Fašoda. Danes ima angleško ministerstvo kabinetno sejo radi Fašode. V zadnjih dneh so pregovorni angleški državniki položaj mnogo poslabšali; Hicks-Blach, Chaplin in drugi so prav po ne potrebnem prilili ognju olja ter razdražili še bolj obe stranki. Fašoda je v Franciji poleg ministerskega padca glavno politično vprašanje. Delcassé je spravljiv in hoče odrediti, da se Francozi umaknejo, ako se jim da odškodnina s tem, da se odstopi ob Bahrel-Ghazalu nekaj ozemlja. Angleški časopisi so še vedno jako bojoviti ter odsvetujejo vladi vsakatero pogajanje s Francijo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. oktobra.

— **(Deželnozborna volitev.)** Da se do dobra spozna postopanje klerikalne stranke pri večrajnji deželnozborni volitvi, se je treba ozirati na razmerje glasov pri zadnji deželnozborni volitvi meseca novembra 1895. leta. Klerikalna stranka je takrat kandidirala dr. Šušteršiča. Ni dvoma, in to bo vsakdo rad verjel, da je zanj storila vse, kar je bilo možno, a vzlic temu je dobil dr. Šušteršič dosti manj glasov, kakor včeraj Koblar. V Škofjehloki je dobil V. Globočnik 41 glasov, dr. Šušteršič 58 glasov, letos je dobil Šubic 41 glasov, Koblar pa 46. V Kranju je dobil Globočnik 109 glasov, Šušteršič pa 19, sedaj je dobil Šubic 86 glasov, Koblar pa 43. Mej temi glasovi je pač nekaj liberalnih, saj je iz lokalnokranjskih nagibov nekaj neklerikalcev glasovalo za Koblarja, a ostali glasovi so vsi klerikalci in so dokaz, da so klerikalci za Koblarja spravili na volišče tudi zadnjega svojega moža.

— **(Shod.)** Sinoči sešlo se je v Čišnovarjevi gostilni na Dolenjski cesti okoli 50 hišnih posestnikov, obrtnikov in trgovcev šentjakobskega mestnega dela, ter se z ozirom na to, da nimajo že več časa nobenega zastopnika v občinskem svetu, posvetovali gledé nekaterih, v tem delu mesta več ali manj nujnih potreb in naprav ter njih izvršitve; t. j. o napravi javnega stranišča, o pomnožitvi elektr. razsvetljave, uravnanju cest, razširjenju št. jakobskega trga, o olupšavi št. jakobskega nabrežja i. t. d., o korakih, ki bi jih bilo treba v tem oziru storiti in naposled o postopanju pri bodočih občinskih volitvah. Poprej se posvetovali so se bili pa tudi ondotni gostilničarji i. dr. o enakih zadevah; in tako se je osivela neka organizacija meščanov tega mestnega okraja, ki je bil

do zdaj, kakor so govorniki naglašali, v nekem oziru pač nekoliko zanemarjen, čemur pa bi se bilo lahko odpomoglo, da so se volilci ob času obč. volitev udeleževali obilo volilnih shodov in poskrbeli, da bi njih okraj dobil dva ali vsaj jednega zastopnika v občinskem svetu.

— **(Slovensko gledališče.)** Še jedenkrat opozarjamo na prelepo in velemelodično Flotovo opero „Marto“, ki se poje nocoj. Gdč. Radkiewicz, ki si je s svojo „Amnerido“ v operi „Aidi“ mahoma pridobila simpatije vsega gledališkega občinstva, ima tudi v tej operi znamenito vlogo Nancy. Vlogo „Marte“ poje naša dražestna koloraturka, gdč. St'astna. Opera se bo pela v drugič v soboto, 29. t. m.

— **(Vojaške jubilejske svetinje.)** Upravičenci do teh svetinj, ki do zdaj še niso izročili svojih dokumentov, listin in podobnih papirjev pri mestnem magistratu, opozarjajo se s tem, da to nemudoma store, ker se morajo te listine predložiti dotični višji oblasti in ker se brez teh prilog upravičencem imenovane svetinje ne bodo podelile.

— **(Voda na Barji)** je te dni na vseh preplavljenih mestih izginila, zapustivši za seboj obilo peska, blata in druge nesnage. Uničila pa je po polju tudi na tisoče škodljivih mramorjev, ki so žugali poljskim pridelkom obilo škodovati.

— **(Zdravstveno stanje v Ljubljani.)** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 16. do 22. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 17 (= 25.24 ‰) mrtvorojenca 2, umrlih 19 (= 28.21 ‰), mej njimi je umrl za tifuzom 1, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled mrtvoda 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 11. Mej njimi je bilo tujcev 7 (= 36.8 ‰), iz zavodov 12 (= 63.1 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 1, za vratico 1 oseba.

— **(Občinski odbor v Selcih)** je v svoji seji dne 26. oktobra t. l. jednoglasno sklenil odposlati peticiji na ministerstvo za ustanovitev vseučilišča in nadsodišča v Ljubljani. Dotični peticiji sta se takoj odposlali.

— **(Slavnostna dneva v Kranju.)** Piše se nam: Minula nedelja in ponedeljek sta bila za Kranj izredno slavnostna, ker smo imeli redko priliko, da sta nas počastila oba najvišja dostojanstvenika v deželi, mil. gospod knez in škof dr. Anton Bonaventura Jeglič in gospod deželni predsednik, ekselencia baron Viktor Hein. Prvi je v nedeljo delil v Kranju sveto birmo, v ponedeljek pa je blagoslovil gimnazijsko kapelo, in k poslednji, gimnazijski cerkveni slavnosti je došel tudi gospod deželni predsednik sam. Meščanstvo je presvetlega kneza in škofa pozdravilo s posebnim sijajem in navdušenjem, kakršno se že davno ni kazalo ob enakih prilikah. Raz vseh biš so vibrale zastave, zvečer pa je bila divna razsvetljava mesta in serenada. Mej večernim obhodom po mestu je občinstvo z gromovitimi živoklici povsod pozdravljalo visokega dostojanstvenika. Navdušenost pa je priklopala do vrhunca, ko se je prevzvišeni z okna zahvalil za toli sijajni sprejem in glasno zaklical, „da bo de ž zastavil vse svoje moči za mili slovenski narod“. V svojem govoru v cerkvi je vernike prosil, naj molijo, da dobimo do brh duhovnikov. V ponedeljek pa je po končanem blagoslovljenju gimnazijske kapele dolgo, vznosito in ognjevito govoril o vzajemnosti vere in vede ter unemal mladino k pridnemu učenju ne samo scientiae divinae, ampak tudi scientiae humanae. Vseč je bila i njemu i gospodu deželnemu predsedniku posebno še uzorna disciplina gimnazijske mladeži in ajeno brhko, zdravo izglejanje.

— **(Novo gospodarsko društvo.)** Iz Ormoža se nam piše: Kletarsko društvo, vpisana za druga z omejeno zavezo, se imenuje novo društvo, katero ima namen, vino in grozdje kupovati in prodajati. Sedež ima v Ormožu; načelnštvo mu je to-le: G. Franc Hanzelič, posestnik na Hardeku, načelnik, g. dr. Ivan Geršek, c. kr. beležnik v Ormožu, njegov namestnik, g. Al. Mikl, trgovec v Ormožu, blagajnik, g. Martin Stanič, veleposestnik na Hardeku in g. Anton Šoštarčič, posestnik v Pavlovcih, odbor nika. V nadzorstvu so: č. g. Vilbald Venedig, župnik v Ormožu, g. Fr. Magdič, posestnik v Pavlovcih in g. Anton Janežič, župan v Breb ovniku. Doleži so po 10 gld. Poleg vinorejskega društva, že kakih osem let starega, bilo je potreba ustanovi tudi kletarsko društvo, da se pridelki naših vinogradnikov lažje v denar spravijo. V kratkem času svojega obstanka je društvo nakupilo vina po celem in le ormoškem okraju, tako, da ima tri pivnice napolnjene z dobro kaplico. Kdor želi kaj ljutomerčana kupiti, bodi opozorjen na današnji oglas mej inserati.

— **(Uspehi nemških profesorjev.)** Dijaki celovške realke se odlikujejo po posebni nemškonaacionalni razposajenosti. Kako daleč so že prišli, svedočita dejstva, radi katerih je bil sklican professorski zbor na konferenco. Neki sedmošolec si je dovolil šalo, nositi v šolo posnetek Bismarckove

glave. Profesor ga je zavrnil, na kar se je fant odrezal, da mu Bismarck ljubši od našega cesarja. Ob istem času našli so na nekih šolskih vratih skrajno izdajalski napis „Proč s...“ Storilec je brez obotavljanja priznal svoj čin. Bržčas bodeta oba dijaka izključena in morda bo drugi še drugače kaznovan. Nam pa se zdi, da dijaka nista toliko kriva, kakor tisti profesorji, kateri mlavin vcepljajo izdajalskega duha.

— **(Iz goriških učiteljskih krogov.)** Mej goriškim učiteljstvom vlada velika nevolja in ogorčenost. In to po vsej pravici. Težko smo pričakovali zadnjega zasedanja našega dež. zbora v trdni nadi da nam prinese kak poboljšek, ali žal, odšli smo praznih rok. Svoj čas se je učiteljstvo goriškega okraja poklonilo po posebni deputaciji sedanjemu knezonadškofu ter pri tej priliki prosilo tudi blagohotne naklonjenosti in podpore. Knezonadškof je deputacijo sprejel jako prijazno ter obljubil svojo podporo in pomoč. Bili smo torej takorekoč gotovi, da se nam izboljša prežalostno naše stanje, kajti s knezonadškofovim glasom imajo naši poslanci večino v dež. zboru in torej lahko dosežejo deželno šolski zakon in s tem izboljšanje naših plač. Toda pri zadnjem zasedanju dež. zbora sta bili na dnevnem redu jedino le dve točki in to menda največ radi tega, kar se je vedelo, da slovenski poslanci ne vstopijo v dež. zbor. Ali so poskušali naši poslanci dobiti nadškofa na svojo stran? In recimo da to zasedanje ni bilo namenjeno drugim razpravam — kaj pa v bodočem zasedanju? Ali se naši poslanci ganejo v tem smislu, ali ostanejo zopet doma. Kdo bo torej kriv, če učiteljstvo zopet nič ne doseže? Saj si pač ne moremo misliti, da bi nadškof ne glasoval za izboljšanje našega žalostnega stanja. Zato je pred vsem potrebno, da smo o tej točki na čistem do prihodnjega obč. zborovanja, ki se ima sklicati v kratkem. Zato naj odbor učiteljskega društva goriškega stori potrebne korake in dobi v tej zadevi pojasnilo, da bomo vedeli, kaj imamo pričakovati od našega dež. zbora. Ako bi se moglo doseči izboljšanje doma, bi ne bilo treba hoditi na Dunaj, kakor se nam-rava. Odbor učiteljskega društva naj pa v tem času pridno dela, da se zborovanje primerno izvrši, in doseže sporazumljenje vseh učiteljskih društev na Goriškem. Opomnja uredništva: Ustrezaje izrečeni želji prijavljamo ta dopis, ne da bi se z njim povse identificirali.

— **(Odbor zavoda sv. Nikolaja v Trstu)** priredi v torek, dne 7. novembra, v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“ s sodelovanjem tamburaškega zbora iz Rojana dramatično predstavo, pri kateri se uprizori Borštnikov igrokaz „Stari Ilija“.

— **(Lahi mej seboj.)** V Piranu je prišlo mej Čožoti iz Italije in mej domačini Lahoi do ostrega spopada, pri katerem so domačini posuvali nekaj Čožotov v morje. Ni čuda. Piranci so se pri tej priliki zavedli, da živé na — avstrijskih tleh in so prvokrat priznali Čožote kot tujce. Via gl' italiani — je bil bojni klic, ki se je razlegel po najradikalnejšem laškem mestecu v Istri.

* **(Na čast zdravniku dru. Müllerju)** ki je umrl, zdraveč s kugo inficiranega Bariša, se postavi, bržčas v arkadah na duvjskem vseučilišču, spomenik. Izšle so tudi njegove slike in dopisnice z njegovim portretom. Za drom. Müllerjem so prostovoljno prevzeli zdravljenje okužencev njegovi prijatelji: dr. Pösch, dr. Mayer in dr. Knöpfmacher. Vsi so se že udeležili kot zdravniki epidemij kuge.

* **(Plemenitost ruskega carja.)** Iz Aten javljajo, da je car Nikolaj odredil, da se na njegove stroške popravijo vse poškodovane ali porušene cerkve v Tesaliji in Epiru. Za stradajoče ljudi pa je poslal 30.000 vreč moke.

* **(Roparski napad.)** Pariška policija je aretirala nekega Nikolaja Gurka, baje mornaričnega častnika, ki je v hotelu v Nici napadel državnega svetnika kneza Palucova ter mu vzel nad 100.000 frankov. Gurko je baje generalski sin.

* **(Kaj in Abel.)** Iz Kolonije se poroča: V Rathu pri Bedburgu sta delala na polju dva brata ter se sprla. Starejši brat je vrgel mlajšega na tla ter ga udaril z velikim ostrim nožem za repo po glavi. Ker se je brat še gibal, ga je predrl z vilami za seno. Šele po uro dolgih mukah je izdihnil 25letni brat. Morilca so zaprli.

* **(Anarhisti v Jaffi.)** Turška vlada se jako boji za zvljenje nemškega cesarja. Sedaj je izvedela, da je v Jaffi mnogo nevarnih anarhistov, zlasti pa neki Nemec, ki je sila predizen individij. Ker se je bat: da bi se anarhisti preoblekli v ženske, je policija odredila, da te dni, ko bo cesar v Palestini, ženske ne smejo nositi naličja, nego morajo tudi Turkinje hoditi odkritega obraza po ulici, ali pa naj ostanejo doma.

Darila:

Za spodnještajerski jubilejski zaklad darovala je zavarovalna banka „Slavija“ znaten prispevek 200 kron; vplačali so nadalje: Sl. pošilnica v Ljutomeru 100 kron, pred. g. Karol Gajšek, častni kanonik v Dobru 18 kron, sl. občina Št. Martin na Paki 10 kron, gosp. Maks Pleteršnik, profesor v Ljubljani 20 kron,

sl. branilnica in posojilnica v Ljubnem 20 kron, g. Anton Božič, župan v Radoslavcih 2 kroni, sl. občina Št. Pavel pri Preboldu 30 kron, sl. okrajni zastop Sevnški 400 kron in pri slovesu g. dr. Ravniharja se nabralo 21 kron 34 vin.

Uredništvu našega lista so poslali: **Za Prešernov spomenik v Ljubljani:** G. V. P. iz T. je poklonil svoto 100 kron. — Slava vrlemu rodoljubu, ki se vedno spominja domorodnih naprav! Naj bi našel prav obilo posnemovalcev!

Za po potresu ponesrečene v Sinju so darovali: G. prof. S. Rutar 20 kron, g. V. P. iz T. 20 kron, gosp. Jos. Noll 10 kron. — 50 kron, katero svoto smo odposlali županstvu v Sinj. — Naj bi se oglašili še drugi človekoljubni podporniki!

Zahvala. Trgovec na šentjakobskem trgu v Ljubljani, gospod Gregor Podrekar, je podaril ubogim učencem II. mestne deške ljudske šole nad 700 šolskih zvezkov, za kar se blagemu dobrotniku prav srčno zahvaljuje Franc Raktelj, vodja.

Književnost.

— „Personalstatus“ der mit 1. Oktober 1898 an den öffentlichen allgemeinen Volksschulen in Krain definitiv angestellten Lehrpersonen“. To je naslov 37 strani obsežni brošuri, o kateri je pisal „Učiteljski Tovariš“ nastopne vrstice: „Vsaka učna oseba ima v statusu svojo številko, službeni značaj, čas stalnega nameščenja in kraj službovanja. Prepričani smo, da bo vsakdo segel z veseljem po njem, da vidi, kako napreduje sam in nj ga tovariši.“

Goriška „Soča“ pristavlja tem besedam: „... Tako vemo, da so slovenski učitelji na Kranjskem, pristaši narodno-napredne stranke, koncem XIX. stoletja poročajo o sebi in o svojih tovariših v — blaženi nemščini! Ali ne diši to preveč po dimu, s katerim se kadi baronu Heimu?“

Mi se s temi besedami sicer strinjamo, vendar opomnimo, da zadeva večja krivda c. kr. deželni šolski svet, ki je priobčil to brošuro v nemščini. Rodoljubnega Slovenca res mora loviti jeza, ko čita, da ta ali oni učitelj slušbuje v Mariafeldu, Riegu, Hannachu itd., katerih imen niti s pomočjo slovarja ne pogodiš vselej. Ali ni to škandal? Knjižica tudi ni pregledna. Zada bi morala imeti imenik učiteljev po abecednem redu in pri vsakem zaznamovano stran in številko, kjer se čita o njem. Tako pa je iskanje po brošuri težavno in zamudno.

Cena brošure je 50 kr., po pošti 55 kr. (Zakaj 5 kr. poštnine, ko je knjižica dovolj frankovana s 3 krajcarji?) Reči moramo, da je ta cena previsoka, za polovico previsoka. Knjižico sta tiskala in jo prodajata Klein & Comp. v Ljubljani.

Končno še jedno opombo! Prelistovaje knjižico, uveri se lahko vsakdo, da tudi „status“ ne sloni povsem na podlagi pravičnosti; kajti mnogi starejši učitelji so potisnjeni nazaj, a v ospredju so nekateri mlajši učitelji, katerim po številu definitivnih let ne tiče mesto, katero zavzemajo! — n.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 27. oktobra. Današnja seja poslanske zbornice je privabila jako mnogo občinstva, ker je bila na dnevnem redu razprava o kugi. Začetkom seje je pravosodni minister Ruber odgovoril na Lecherjevo interpelacijo zaradi alpinske montanske družbe, potem pa je na razne interpelacije odgovarjal poljedelski minister baron Kast. Kniemann in Leebert sta zahtevala, naj se o teh odgovorih otvori debata, kar pa je zbornica odklonila. Potem je na vrsto prišla volitev članov državnega sodišča. Wolf je zahteval, naj se ta volitev odstavi z dnevnega reda, češ, kdo more zahtevati, naj glasuje za kandidate, katerih ne pozna. Ker se predsednik dr. Fuchs ni udal, je šel Wolf k njemu in mu nekaj dopovedoval, a ni ničesar opravil. Zapustivši estrado je Wolf zaklical predsedniku: Vi nesramnež! Pred ministersko klepjo je Wolf srečal slugo, ki je nšel žaro. Wolf mu je žaro izbil iz rok in jo poteptal, katera surovost je obudila občno ogorčenje. Na to se je začela debata o odgovoru ministerskega predsednika na interpelacijo glede kuge. Otvoril jo je krščansko-socialni praznoglavec Gregorig, kateri je psoval, kakor je navada po predmestnih spelunkah. Dolžil je sanitetne organe, v prvi vrsti dvornega svetnika Kussyja, da so ministerskega predsednika nalagali in ogoljufali in zatrjeval, da je prof. Nothagel po njegovem mnenju najnesposobnejši zdravnik na svetu, čemur se je vsa zbornica smejala. Gregorigu je odgovarjal naučni minister, ki je opravičeval sanitetne organe in zagovarjal bakterijologične studije. Govorili so še Fournier, Jarosiewicz, Schneider in Leopold Steiner.

Dunaj 27. oktobra. V današnji seji proračunskega odseka so obstrukcijske stranke odklonile vstop v pododsek za regulacijo plač drž. slug. V tem odseku so vsled tega sami členi desnice. Načelnik je Kurz, zapisnikar dr. Krek. Potem je prišel na vrsto budgetni provizorij za drugo polovico letošnjega leta. Opozicija je zahtevala, naj se tudi o njem otvori generalna debata, kar je pa večina odklonila. Pri predlogu o regulaciji Donave na Nižjeavstrijskem so se protisemite in nemški nacionalci grdo spoprijeli. Nacionalci so hoteli tudi proti tej predlogi obstruirati, a protisemite so se jim uprli. Nastal je tak prepir, da se je morala seja zaključiti.

Dunaj 27. oktobra. Nemška obstrukcija „Gemeinbürgschaft“ se krha na vseh koncih in krajih. V sinočni seji nagodbenege odseka so nemškoliberalni veleposestniki ter zastopnik Mauthnerjeve skupine glasovali z desnice proti drugim nemškim opozicijskim strankam. Danes je zopet prišlo v proračunskem odseku do ostrega konflikta mej protisemiti in nemškimi nacionalci zaradi regulacije Donave. Nemški nacionalci so s lno razkačeni in dolže veleposestnike in protisemite izdajstva. Nemška nacionalca Sylvester in Hofmann Wellenhof sta zahtevala, naj se še danes skliče klubova seja v posvetovanje o njiju predlogu, naj nemški nacionalci izstopijo iz zveze z drugimi nemškimi strankami. S to stvarjo se bo tudi za danes sklicana konferenca nemško-nacionalne stranke v Gradcu bavila. Občno mnenje je, da se nemške stranke ločijo.

Dunaj 27. oktobra. Vsi klubi levece so za danes sklicani na seje, katere bodo po zbornični seji. Vsi bodo razpravljali o razmerju mej nemškimi strankami.

Dunaj 27. oktobra. Kot člena državnega sodišča sta bila mej drugimi izvoljena tudi dr. Tonkli in dr. Suppan. Kako so za slednjega mogli glasovati slovenski in hrvaški poslanci, tega ne ve nihče povedati.

Dunaj 27. oktobra. Albina Pecha je silno slaba. Injicirajo ji kaffro, inhalira pa kisik. Po poludne so ji injicirali 60 kubičnih centimetrov seruma proti kugi. Tudi Hocheggerjeva in Göschl sta slaba. Vsi drugi interniranci se počutijo dobro. Zdravnik dr. Pösch je odredil, da se morata sedanji strežnici Alb. Pecha umakniti, ker je jedna na roki nekoliko ranjena in je vsled tega nevarnost inficiranja jako velika, druga pa je že preveč utrujena.

Dunaj 27. oktobra. Vdova grofa Taaffeja je iz Nervija poslala krasen venec, da se položi na grob za kugo umrlega dr. Müllerja.

Praga 27. oktobra. „Narodni Listy“ javljajo, da je dr. Engel že poročal klubu čeških poslancev o vladni izjavi glede oglašanih 26 postulatov. Naznanil je, da se je grof Thun o njih izrekel principijalno ugodno in da se ni izrekel proti nobeni oglašeni točki, dasi glede nekaterih ni mogel obljubiti, do kdaj jih realizuje, vsled česar se bodo pogajanja nadaljevala.

Lvov 27. oktobra. Danes se slovesno praznuje 250letnica, odkar je bil Lvov osvojen Tatarov.

Beligrad 27. oktobra. V ruskem poslaništvu so prišli na sled veliki tatvini. Ukrađenih je bilo mnogo aktov in pisem in sicer zgolj spisi velike važnosti.

Pariz 27. oktobra. Faure se je posvetoval s predsedniki in podpredsedniki obeh zbornic, a deslej še ni gotovo, kako se kriza reši. V prvi vrsti se kot ministerska predsednika imenujeta Ribot in Dupuy, v kombinaciji pa sta tudi Burgeois in Freycinet.

Pariz 27. oktobra. „Eclair“ javlja, da sta se lord Salisbury in francoski poslanik v Londonu že zjedini la glede podlage, na kateri se bodo vršila pogajanja radi Fašade.

Narodno-gospodarske stvari

Zaprtija proti Hrvaški Trgovina s svinjami in naša svinjereja.

V dopisih z Dolenjskega se vedno ponavlja stara pesem: Proč z zaprtijo, prosti izvoz hrvaških svinj in pomagano bode, srečna bo dežela in — kmet! Tako in enako toži dolenjski Dolenjskega, ne misli na to, da bi bila odprtja meja sedaj smrtni

udarec za našega kmeta in za vso živinorejo! Na Hrvaškem se redno ponavlja svinjska kuga, katere kar ne morejo zatreti in ravno sedaj so zopet več komitatov zaprti, tako da niti v ljubljansko klavnico ne morejo dobiti pitanih (nad 120 kg. žive teže) prašičev. Kakor hitro bi mejo odprli, preplavili bi bliskoma celo deželo Hrvatje s svinjami in z vso gotovostjo se lahko reče, da ne bi minul mesec dni in vso deželo imeli bi ukuženo. Kaj Vam bode potem koristila odprtja hrvaške meje, ko bi pa druge dežele ne dovolile uvoz kranjskih prašičev? Ni dolgo tega, kar je vsled ugodnih zdravstvenih razmer uvoz naših prašičev na vse strani dovoljen, a nekaterim že ne da miru in bi radi z upeljavo hrvaških prašičev zopet povzročili zaprtijo proti Kranjski.

Tu se ne gre samo za jeden kraj, za nekaj „Podgorcev“ ali trgovcev, temuč za vso deželo in vprašanje se v prvi vrsti: Ali je rez uvoz hrvaških prašičev za rejo neobhodno potreben? Vsak, kdor pozna tukajšnje gospodarske razmere in se peča s svinjerejo, mora odločno zanikati to vprašanje. S Hrvaškega upeljali so nam večinoma sune, mršaste ščetince, veliko jih je obolelo in poginilo, veliko je bilo ikravih tako, da razun tistih trgovcev skoraj nikdo ni bil zadovoljen ali srečen. Kmetu so ti „hrvaški“ trgovci kar posilili svinje. Ako ni imel denarja, nič zato, dali so mu „na kredo“. Trgovec je že gledal, da je ob času, ko je svinje prodal, po denar prisel, ob enem pa zopet druge svinje prignal. Tako je prišlo, da na Kranjskem, posebno na Dolenjskem, se je malokdo že pečal z pravo svinjerejo. Vsak je kar čakal na „Hrvata“, da mu prižene mladiče, katere je nekolklo zredil, potem pa zopet prodal. To je bil glavni vzrok, da svinjereja v naši deželi ni nič kaj napredovala, kljub temu, da se je na vse načine skušalo pleme izboljšati. Danes je konkurenca povsod velika, tako tudi pri trgovini s svinjami. Najboljše se prodajo lepi, beli prašiči gladkih ščetin, mršastih se vsakdo brani in le malo strži kmet za take svinje. Toraj, da bomo mogli konkurirati z drugimi deželami, da bode svinjerej lahko in dobro prodal naše prašiče, je prvi pogoj, da pleme izboljšamo, kar se da storiti le z upeljavo angleške pasme. — Ni treba, da bi vzgajali čisto angleško pleme, kateri prašiči so bolj občutljivi in mehkužni, temuč naše domače pleme naj se križa z angleškim. Taki prašiči so lepi, večinoma beli ali „pasasti“, se radi redijo, niso tako mehkužni in se lahko prodajo. Na Stajerskem (okraj Celje, Sent Jur, Brežice, Ptuj, Maribor) imajo večinoma take svinje in vsako leto prodajo nebroj mladičev za rejo. — V tem kratkem času, odkar je meja proti Hrvaški zaprta, se je čudom naglo na Kranjskem v svinjereji na boljše obrnilo. Danes ne vidimo več tistih mršastih hrvaških ščetincev na trgu, kmet pripelje lepe bele svinje, katere lahko in dobro proda. Odprite hrvaško mejo in videli boste, kako se bode zanesla zopet po celi deželi svinjska kuga in videli boste našega kmeta obupno stanje, ko mu bodo prašiči oboleli, poginili in ko niti zdravih ne bo mogel prodati! Komu se ima kranjska dežela, posebno Dolenjska zahvaliti, da je imela vsled svinjske kuge toliko časa zaprtijo in v narodnem gospodarstvu na tisoče škode? Ali ni nam vsem do dobrega znano, kako grdo in tihotapsko se ravna naša kakor hrvaški mejaši, da niso nobene postave, nobene oblastvene naredbe spoštovali, da so na vse sleparske načine prašiče čez mejo gonili, vtihotapili v deželo, sleparili s potnimi listi in tako vso deželo v nesrečo spravili. Tožite, da je sedaj vse tiho, nikake kupčije s svinjami, da je kmet nesrečen itd. A za Boga, kje imate oči, kdaj je naš kmet še tako lahko in dobro prodal svoje prašiče, kakor ravno odkar je hrvaška meja zaprta? Vprašajte kmeta ali je on zato, da se meja odpre. Poprej so ves dobiček od nesli „Hrvaški trgovci“, deloma tudi naši trgovci (Konec prih.)

— **C. in kr. intendancija 3. voja** naznanja: Vojaško oskrbnništvo kupi nastopne množine po trgovski pogodbi (usanci): pšenice 8600 q, rži 28 600 q sad in zaloga moke v Mariboru in za dotična vojaška oskrbovalna skladišča rži 7600 q v Gradcu in 4200 q v Celovcu, ovas: 12.600 q v Gradcu, 10.900 q v Mariboru, 4000 q v Ljubljani, 1000 q v Trstu, 7200 q v Celovcu, 7000 q v Beljaku, 3800 q v Gorici, 1300 q v Polji. Prodajalne ponudbe sprejmo se 3. novembra t. l. ob 10. uri predpoludnem pri intendanci 3. voja. Natančnejši pogoji ogledajo se lahko slednji čas pri vsakem vojaškem oskrbovalnem skladišču, nadalje pri političnih okrajnih oblastvih in kmetijskih deželnih društvi vojaega okrožja.

Zahvala.

Gospodom volilcem mestne skupine Kranjske ofje Loka, ki so me pri včerajšnji volitvi v deželni zbor počastili s svojim zaupanjem, izrekam tem potom najprisrčnejšo zahvalo; ob enem jih zagotavljam da se bodem povsodi in vsegdar najvestneje trudil za blagor, prospeh in razvoj svojih volilnih okrajev.

V Ljubljani, 27. oktobra, 1898.

Ivan Šubic.

Poslano.*)

Že dolgo časa sem nepotrpeljivo čakal na tisto gra-
divo, o katerem je „Slovenec“ v št. 199 pisal, da ga ima
že mnogo proti meni. Ker se „Slovenec“ ne oglasi, pošiljam
jaz v svet pojasnilo, namreč izjavo, za katero so me na
njej podpisani možje pri tukajšnjem sodišču morali prositi,
da jih ni sadela večja kazen in v sled katere sem jim od-
gustil, kar so mi storili. — Ta izjava se glasi tako-le:
Opr. št. U 199/98

Izjava.

Mi podpisani: Anton Slavo, Alojzij Peterman in
Simon Žerjov, vsi iz Kranjske gore, pripoznamo javno pri
sodnji, da smo župana g. Franca Budineka iz Kranjske
gore popolnoma krivično dolžili, bodisi doma, po gostil-
nah, bodisi v naših pritožbah na deželni odbor, da je s
tistimi 50 gld., katere je dobil od sodnije za ubožni zavod
leta 1894, nepošteno ravnal in si jih tako rekoč prisvojil;
dalje, da je pri vodovodu in pa pri Pišenskem mostu
svijačno in sleparsko postopal.

Da je to naše obdolženje popolnoma krivično in
izmišljeno, dokazuje tudi preiskava, katere se je vsled
naših navedenih pritožb vršila proti županu po deželnem
odboru, ker je odposlanec deželnega odbora, kateri je
vse županove račune natanko pregledal, našel vse račune
in sploh tudi v družini zadevah občinski urad v Kranjski
gori v popolnem redu, in je tudi z odlokom deželnega
odbora z dne 26. septembra t. l., št. 10.465, izrečeno, da
so bile vse naše navedene pritožbe proti županu popol-
noma neutemeljene in da je občinski urad v vsakem oziru
v popolnem redu.

Prosimo zaradi tega našega krivičnega obrekovanja
gosp. župana za odpustanje in obljubimo, da ne bomo
nikdar več tako neumestno proti njemu postopali in ga
žalili.

Slednjič obljubimo, da hočemo povrniti županu
g. Francu Budineku njegove stroške v znesku 24 gld., in
sicer vsak z delnim zneskom 8 gld., v 6 dneh proti ekse-
kuciji, in jaz Anton Slavo teh 8 gld. precej g. županu
izplačam. Dovolimo tudi, da se ta naša izjava javno pred
cerkvijo razglasi.

V Kranjski gori, dne 24. oktobra 1898.

Anton Slavo l. r. X Simon Žerjov
Alojzij Peterman l. r. podpisal Mahorčič l. r.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski gori
dne 24. oktobra 1898.

L. S. Andolšek l. r.

„Slovenec“ dopisnik naj to izjavo dobro prebere,
da ne bo imel toliko skrbi zaradi mene.

V Kranjski gori, dne 25. oktobra 1898.

Fran Budinek
župan.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le
toliko, kolikor določa zakon. (1673)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. oktobra: Marija Samatorčan, dekla, 37 let,
Karlovska cesta št. 17., otrpnenje srca.

V deželni bolnici:
Dne 21. oktobra: Ana Šarc, gostilničarjeva žena, 63
let, drevesni prisad. — Marija Blažin, šivilja, 27 let, vnetje
možganske mreže. — Alojzija Simčič, posestnikova hči, 22
let, rak.

Dne 22. oktobra: Franca Vidmar, delavčeva žena,
36 let, gnjiloba.

Dne 23. oktobra: France Pokorn, delavec, 56 let,
naduha. — Jožef Bedina, goved, 30 let, jetika.

Dne 24. oktobra: Avgust Miklič, delavčev sin, 4 leta,
davica.

v hiralnici:

Dne 23. oktobra: Jakob Strupi, delavec, 59 let, kr-
vava oteklina.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Oktobr	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
26.	9. zvečer	741,8	13,6	sl. jzah.	jasno	
27.	7. jutraj	742,2	6,1	sl. svzh.	megla	0,0
28.	2. popol.	741,1	12,0	sl. jug	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 12,6°, za 4,1° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 27. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 85	kr.
Avstrijski državni dolg v srebru	100	50
Avstrijska zlata renta	119	75
Avstrijska kronarska renta 4%	100	85
Ogerska zlata renta 4%	119	60
Ogerska kronarska renta 4%	97	35
Avstro-ogerske bančne delnice	914	—
Kreditne delnice	350	40
London vista	120	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	90
90 mark	11	77
90 frankov	9	54
Italijanski bankovci	43	50
C. kr. cekini	5	67

Dne 26. oktobra 1898.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	50
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi	98	10
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	25
Ljubljanske srečke	22	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	—
Kreditne srečke po 100 gld.	198	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	543	—
Papirnat rubelj	1	27 1/2

Pisar

z lepo in naglo pisavo ali pa stenograf,
vešč slovenske stenografije, se išče za odvetniško
pisarno v večjem kraju na Kranjskem.

Ponudbe v sprejema iz prijaznosti upravnitvo
„Slov. Naroda“. (1658—3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj
— Ob 4. uri 2 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine
vare, Heib, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Du-
naja via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Ke-
čevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. dopoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v**
Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osonni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja,
Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna,
Beljaka, Celovca Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in**
Kečevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.,
dopoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044)

V večjem mestu na Gorenjskem odda se z
novim letom v najem

kovačnica

na jako živahnem prostoru, v kateri se je izvrševal
ta obrt že več kot 50 let. Kovačnica je brez oprave.

Ponudbe naj se pošljejo pod „kovačnica“ na
upravnitvo „Slov. Naroda“. (1647—2)

Prodaja vina.

Kletarsko društvo v Ormoži
vpisana zadruga z omejeno zavezo

naznanja, da ima

letošnjega vina

preko 600 hektolitrov

iz najimnitnejših vrhov ormoških gor in prodaj.

Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri g. načel-
niku Francu Hanželiču na Hardeku,
ali pri g. blagajniku Alojziju Miklu v Or-
moži. Ondi se tudi odgovarja na pismena vpra-
šanja. (1672—1)

Nagrobni venci

in

trakovi

v največji in najlepši
izberi po
najnižjih cenah

se dobé pri (1618—7)

Karolu Recknagel

Mestni trg 24.

Vsprejme se takoj ali pozneje spreten

komi in priden deček

v trgovino z mešanim blagom (1666—2)

Friderika Homan-a v Radovljici.

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, l., Kohlmesergasse 8.

Zavoje vzorcev, obsegajoča srajce, jopice, hlače za gospode,
dame in otroke, v znesku 10—20 gld. proti povzetju ali
dunajskim referencam. (1401—20)

Tovarniški načelnik

zmožen nemškega in slovenskega jezika, vsprejme
se takoj.

Ponudbe pod „načelnik“ na upravnitvo „Slo-
venskega Naroda“. (1662—2)

V trgovino mešanega blaga se vsprejme takoj

deček

ki je dovršil ljudsko šolo z dobrim vspehom.

Naslov se izve pri upravnitvu „Slovenskega
Naroda“. (1660—2)

Gostilna v najem!

Išče se gostilna z ledenico v Rudolfovem
ali v kaki večji vasi blizu Rudolfovega (Novega mesta) z
dobrim prometom v najem. Ledenica mora biti zraven,
ker se bo nahajala istotam zaloga piva. — Ponudbe na
upravnitvo „Slovenskega Naroda“ pod „št. 30“ vsaj do
4. novembra t. l. (1670—2)

Na rip. portalis

cepljene trte

erst: l. vinling, beli in črni burgundec, rudanec, zeleni silvanec,
moslavina, bela in rdeča ranfolina, rumeni in damasc, mu-
škatelec, beli, rdeči in nerezljani španjol, kraljevina, plavec,
bela rožica, kavščina, črna lipovšina, traminec, slankamenka
sto po 14 gld.

rip. portalis - bilje (1574—6)

sto po 2 gld.

dobé se pri Antonu Ogorelcu, nadučitelju pri
Sv. Barbari v Halozah na Spodnjem Štajerskem.

Auer-jeva luč postane še cenejša
ako se le vporabi preiskušeni

plinov samovžigalec „Fiat lux“

z varnostno zaklopnico.

Brez konkurence!

Le jedenkratna nabava!

Nikakršni impregnirani žarniki!

Velikanska prihranitev na žarnikih
in na plinu! (1489—10)

Mnogo tisočev v uporabi!

Številna strokovnjaška priznanja!

Samoprodaja za Ljubljano

v plinarni ljubljanski.

Dr. Friderika Lenglela

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepotilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinke od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeli
beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žolčavost, ogerce, nosno rdečico, kajdede in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lenglela

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3—20)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naro-
čila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Lepa stanovanja

z upeljavo elektrike, s tremi ali štirimi sobami, predsobo, služniško sobo, hodnikom za snaženje in s porabo perilne kuhinje, oddajo se takoj po primerni ceni mirnim strankam. — Tudi se še odda (1669—1)

nekaj lepih prodajalnic

za vsako trgovino prikladnih, kakor tudi dve lepi kleti v Plautz-evi novi hiši, Stari trg št. 30/32. Vpraša naj se: Sv. Petra cesta št. 23, II. nadstr.

Moja notarska pisarna

nahaja se od sedaj

na Rimski cesti števil. 7

v prvem nadstropju

v novi Gorupovi hiši, poleg Zajčeve gostilne.

V Ljubljani, dne 23. oktobra 1898.

Ivan Plantan

c. kr. notar.

Telefon št. 90.

Telefon št. 90.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem dobil

generalno zastopstvo meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842

za Kranjsko, Spodnje Štajersko, Reko, Opatijo, Iko, Lovrano itd.

ter da bodo točili

! originalno plznsko pivo !

iz te pivovarne,

ki je najboljša na svetu, in tudi jedino bolnikom priporočeno od zdravnikov v dijeta,

naslednji gospodje:

Bilina & Kasch, „Pri roži“,
L. Fantini, Gradišče,
G. Fröhlich, „Pri slonu“,
Karol Koisser, „Pri Maliču“,
Ivan Mayr, „Narodni dom“;

v steklenicah ga bodo prodajali gg.:

M. Avanzo, Wolfve ulice,
Ivan Buzzolini, Špitalske ulice,
M. Umberger, Židovske ulice,
Fr. Krapeš, „Narodna kavarna“.

Naročila na pivo v steklenicah in v sodčkih vzprejemam v svoji pisarni

v Selenburgovih ulicah št. 1.

Z veseloštopovanjem

(1640—4)

Ivan Gorup

generalni zastopnik meščanske pivovarne v Plznu ustanovljene l. 1842.

Naročila z dežele izvršujem točno.

Največja (1428-13)
domača krojaška tvrdka
M. KUNC

v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7

priporoča uljudno svojo veliko zalogo modnega domačega in angleškega blaga v izdelovanje vsakovrstnih oblek po jako reelnih cenah. Cele obleke in vrhne suknje izdeljujejo se po meri že od 20 gld. naprej. Izboren kroj se garantuje. Jesenski haveloki lastnega izdelka so v zalogi po 12—14 gld.

Oglasni izvleček.

Glasom odredbe z dne 4. oktobra 1898, oddelek 13, št. 2307, namerava c. in kr. državno vojno ministerstvo razne

oblačilne in orožne predmete

za c. in kr. vojsko

nabaviti

potom splošne konkurence.

Gledé natančnejših pogojev za to ponudbeno razpravo se opozarja na oglas, ki je bil v števil. 241 z dne 20. oktobra 1898 tega lista polnoglasno prijavljen. (1666—2)

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak dan, obrestí 4 $\frac{1}{2}$ %, polmesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obrestí od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po 3 $\frac{1}{2}$ %.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obrestí so po 5 $\frac{1}{2}$ % in po 5%, brez vsakih stroškov ali prispevkov.

Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti (1665—10)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gld. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani, Dvorni trg št. 1

naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, ki so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“.

Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI, broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.
„Ljubljanski Zvon“, letniki II, III, V, VI, broširan à 3 gld., vezan v Bonačeve platnice à 4 gld. 20 kr.; — letniki VII in VIII, broširan à 4 gld., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld. 20 kr.; — letniki od IX. do XVIII., broširan à 4 gld. 60 kr., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld. 20 kr.
Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan à 2 gld. 80 kr.
Ženinovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.
Dr. Nevešek do „4000“. Povest, broš. à 50 kr.
A. Askerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.
Turgenjev: Otol in sinovi, Roman, broširan à 50 kr.
— Štiri novele, broš. à 20 kr.

Beneš-Třebizsky: Blodne duše. Roman, broširan à 70 kr.
Lefebvre: Pariz v Ameriki, broširan à 50 kr.
Stat nominis umbra: Časnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.
Tolstoj: Knez Serebrjani. Roman, broširan à 70 kr.
— Dva romana, broširano à 70 kr.
Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broš. à 15 kr.
Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.
— Razne pripovedke, broširane à 40 kr.
— Dve povesti, broš. à 25 kr.
Theuriet: Undina. Povest, broš. à 20 kr.
Souvestre: Vilenski brodnik. Povest, broš. à 15 kr.
Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.
— Gregorčičevim kritikom, broš. à 30 kr.
Avstrijski patrijot: „Partelwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Po pošti toliko več, kolikor poština znaša.